

283.

Kath 283.

Centimetres
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
Inches
1
2
3
4
5
6
7
8

Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007

KESEREDET

LÉLEK TISZTI.

AZ AZ: 499

*Olly temetési rövid tanítás, mellyben,
mint keljen magát viselni, az Istennek
atyai ostorát szenvedő, s' a' miatt meg-ke-
seregett szívű lelkű embernek, az
alatt, az szent irásból eggyü-
gyűven meg-jelentetik.*

Mellyet,

A. B. E. Néhai Nemzetes Dobozi
Jánosnak, Nemzetes, és jó hirrel, s'
kegyes lélettel fénlő DOBOZI IST-
VAN Vramnak, &c. szerelmes fiának,
hosszas nyavalyáin által költ, hideg
testének, tisztességes el-takarittatása-
kor, az élő hivek épületire, és az Szom-
moru szivek enyhítésére, a' Debreczeni
nagy temetőben tett, a' fir felett 1666
Eszterendőben. Sz. Jakab havának 19-dik
napján.

COMAROMIC. CYÖRGY.

S. I. M. D. E. D. P.

Nyótatta Patakó, Rosnyai Ján.

KESEREDET

LÉLEK TISZTI.

AZAZ: 499

*Olly temetési rövid tanítás, mellyben,
mint kellyen magát viselni, az Istennek
atyai ostorát szenvedő, s' a' miatt meg-ke-
seredett szívű lelki embernek, az
alatt, az szent irásból eg gyú-
g yűven meg-jelentetik.*

Mellyet,

A B. E. Néhai Nemzetes Dobozi

Jánosnak, Nemzetes, és jó hirrel, s'
kegyes léttel fénlő DOBOZI IST-
VAN Vramnak, &c. szerelmes fiának,
hofszas nyavalyáin által költ, hideg
testének, tisztelteséges el-takarittatáfa-
kor, az élő hivek épületire, és az Szom-
oruszivek enyhitéfere, a Debreczeni
nagy temetőben tett, a' sír felete 1666
Eszteendőben. Sz. Jakab havának 19-dik
napján.

COMAROMIC. CYÖRGY.

S. I. M. D. E. D. P.

Nyótatta Parakó. Rosnyaiján.

Nézetes és kegyes élettelfenlő

DOBOZI ISTVAN

Uramnak, Debreczen városának

sokszori Fő Birájának, és annak Nemes

Tanátsának, egygyik fő Tagjá-

nak, nékem becsületes jó a-

karo Uramnak.

Minden áldást, az áldásoknak Urától!

N*emzetes és Becsületes Vram,*

nem akarván kegyelmedet, a kegyelmed kívánságára való nem hajlásommal kedvetleníteni; keserűségben keseríteni; és tisztelenben hátra állani, im a kegyelmed izeneti és kívánsága szerént, a kegyelmed b. e. szerelmes fiának, idvezült Komám Uramnak, teste felett tett eggyűgyű prédikációskámat, a menyire a más félholnapi feletkezés miatt lehetett, egyéb foglalatosságum között, írásban vettem, s kegyelmednek ki is attam. De nem a végre, hogy

kegyelm. a mikor olvassa, magát szomorítsa, e-

(?) z

mésze,

szé, keserítse, és sirassa fakadván szemeit so-
gyassá, erőtelenítse; hanem a végre, hogy ez-
zel magát kegyelmed kegyességében gyámoli-
tsa, tisztire emlekeztesse, és keserűségében
vigasztallja. *Kegyelmed ebbéli jó szívből
származott szolgálatocskámát vegye jó neven,
s munkácskámát olvasgassa idvefűségessen. Az
Ur Isten a mi Atyánk, ki szeretett minket,
és adott örök vigasztalást, és jó remén-
séget kegyelméből, vigasztallja-meg a
kegyelmetek szívét, és erőfittse-meg ke-
gyelmeteket minden jó cselekedetben.*
2. Thess. 2. v. 16. 17. szívessen kívánom. Ir-
ván Debreczenben. Anno M. DC. LXVI.
die 28. Aug.

Kegyelmed szives jó akarója

Comáromi C. György.

KESE.

KESEREDETLÉLEK TISZTI.

AZAZ:

*Olly temetési rövid tanítás, mellyben, mint
kelljen magát viselni, az Istennek atyai ostarát szen-
vedő, s a miatt meg-keseredett szívű lelke
embernek, az alatt, a szent Irásból
egy jéggyöven meg-jelentetik.*

ELŐLJÁRO BESZED.

AZt olvassuk, Isten féltő hívek,
a' II. Samuel Könyvének 18.
részében, az 33. versben; hogy
midőn Dávidnak, az Isten népe Ki-
rályának, meg-jelentetett volna, a'
Joáb Herczegtől hír mondani kül-
dettetett Szerecsen által, az ő fiának,
Absolonnak harczon el-hullása, és
halála; meg-hiaborodott, fel-ment
(?) 3 a' Kapu

a' Kapu felett valo házban; firt; és ezt mondogálta mentében: *Fiam Absolon, fiam, fiam Absolon, vajha én hol-tam volna meg, én, te helyetted. Absolon fiam, fiam. Keresztyeni Sz. Gg yüle-kezet, leg yen szabad nekem, e kicsiny historiátskát, e szemoru alkalmatosság-gal, a' mi becsületes Urunkra, ez elöt-tünk fekvő becsületes Atyáncsiának, meg-keseredett Szüléjére, s' Atyára, egy vagy két szóval szabnom. Mert B. U. valoban rád szabhatom, akar Abso-son, a' Dávid Királynak meg-holt fiát, akar Dávidot az Absolonnak edes Atyát, gondollyam. Rád szabhatom, elsőben, ha Absolont gondolom. Mert 1. Vala-miképpen Absolon, a' Dávidnak házá-ban, fiai között, leg tettefeseb, és tekinte-tesseb volt; a' Dávid házában, sőt az e-gész Izraelben, nem vala olyan szép fér-*
fiu mint

fiu mint az Absolon. 2. Sam. 14. 25. 26. Ak-képpen, e' g y á s s o s koporsóban fekvő fiad a' te házában, fiad és g y e r m e k i d között, leg tettefeseb és tekinteteseb vala. 2. Va-lami képpen Absolon az ő meg-halása-kor, né g y g y e r m e k a t t y a vala: mint hog y születtettek vala ő neki, három fiai, és egy leánya. 2. Sam. 14. 27. Ak-képpen, ez te szerelmes fiadat, Isten, az ő házaságában, három szép fiakkal, kik még életben előtted vadnak, és egy le-ányzóval, ki Istennél az egekben, áldot-ta volt meg. 3. Valami képpen Abso-lon, szép iff juságában, a' le-görbesztő, erőtelen vénseget nem érven, hala-meg. Akképpen, e' te szerelmes fiad, életé-nek virágában, ekes iff juságában, har-mincz esztendő s korában, az erőtelen vénsegek, élet mutató napjait nem ér-ven, adá Istennek meg lelkét. 4. Vala-

miképpen Absolon, harczon, nagy fáj-
dalmak miatt végezte-életét. Mert az
Ephraim erdejében, egy sűrű águ cserfára
akadván, midőn egy falkáig, az ég és a
föld között függene. 2. Sam. 18. 9. első-
ben a' Joáb három nyilat lövé az Abso-
lonnak szívében. u. ott. v. 14. az után a'
Joab fegyver hordozoi, tizen által verék
őtet, s' ug y ölek-meg, ug yon ott. v. 15.
Akképpen ez te tölled meg-vált szerel-
mes fiad, a' halállal való harczon, keser-
ves fájdalemak és hosszás nyavalyák
miatt költözék-ki az előc seregéből. Mert
amaz erős harczon, melyben nincs nyil
a' győzedelemre, s' a' léleknek meg-tartoz-
tatására a' testben. Eccl. 8. 8. egy néhány
izbéli keserves betegségekkel, sebekkel,
mint valami halálos nyilakkal, meg-lö-
vettetvén elsőben, az után, az halálnak
számos vitézi, ug y-mint az hosszás és
keser-

keserves nyavalyák által, mindeneszél
környül vétetek, ág ya fenekére-is szeg-
tetek, és noha szép csendessen, mindazál-
tal nem fájdalemak nélkül, ez nyavalyás
élettől meg-is fosztattaték. Ekképpen reád
szabhatom, ha Absolont gondolom. Má-
sodszor, reád szabhatom B. U. ha Dá-
vidot magát gondolom. Mert 1. A'
mint a' Keg yes Dávidnak, igen igen sa-
nyaruan, és nebezen esék ez ő Absolon-
nyának halála: mint a' kinek halálát
halván, meg-háborodott, meg-indult, és
a' mint a' Sido ige tartya, mint egy u-
gyan meg-reszketett belé, s' szíve csak
nem ketté hasádott, v. 33. melly belső fáj-
dalmának jelenségi valának az ő jajga-
tása, zokogo sirása, orczájának bé-buri-
tása, és sók, fiá, fiá, Absolon fiam, fiam,
kültása, v. 33. és 19. v. 1. 4. Ugy el-hi-
szem, teneked-is valobā sanyaruan és ke-
serves-

serveffen esett, s' eskü-is, ez te szerelme-
 sednek halála, ki felől azt reménled va-
 la, hogy meg-élemedett öregsegedben, és
 meg-erőtelenedett vénsegedben, ő leszen
 g yámolod, istápod, szemed, és kezéd lá-
 bod Isten után; azt gondolod vala, hogy
 szemed hunyása után-is, ő leszen, mind
 a' ki testedet tisztességessen el-takarítat-
 tya, mind a' ki tölled e' siralom völgyé-
 ben el-maradando szerelmes árváidnak
 magad helyett, Isten után, atya és gond-
 gya viselője leszen. De oh szomorú ora!
 im különbben esek a' dolog. 2. A' mint
 Dávid, ha édes fiának az Absolonnak
 valóságos volt volna halála, az haláltól
 őtet meg-váltotta volna, valamint te-
 hette volna szerit; sőt a' maga saját éle-
 tét-is le-tette volna érte, a' miképpen
 siratása közben jelenté: Vajha én hol-
 tam volna meg, én, helyetted, fiam,
 fiam

fiam Absolon. v. 33. Ugy te-is, nin-
 tsen kétségem benne, ha lehetséges volt
 volna, magad holtál volna meg helyette,
 magad mentél volna szemben az halállal
 érte, és még most-is, ha fel-válthatos
 volna magad fekönnel a' koporsóban he-
 lyette, csak hogy ez életre meg-fordíthat-
 nád, és az élők seregében meg-maraszt-
 hatnád. De nincs ut váltság. Psal. 49.
 v. 8. 3. A' mint Dávid sok keserűség és
 bu látott ember volt, mikor az ő szerelmes
 fiának halálával, meg-többitették, és
 mint egy ugyan meg-tetéztek keserűsé-
 ge: Ugy te-is bizony elég keserűséget
 kostolál; elég but láttál, ha tovább nem
 szollok-is, avagy csak ez el-múlt egy né-
 hány siralmas, háborúságos esztendő-
 ben. E' szegény meg-romlott, nagy iga-
 alatt nyögő Debreczen városában le-te-
 lepedett Isten népe mellett, a' sok szegény
 özve-

özveg yekért s' árvákért, menyi nyomorúságot szenvedél az idegen hatalmas nemzetűl? melly kegyetlenül kötöttetél, kínoztattál az tennen magad házában, az hóhérok által! melly hosszú ideig sanyargottál az idegen nemzet között házadon kívül? melly közel voltál egy ynéhányszor, az szörnyű rettenetes erőszakos halálhoz! Tenyeredben bordoztad sócszor életedet; a meg-ölők kezében voltál, ruháidból ki-fosztattál, s' a' feg yver alá csak nem szüntén te-térdepeltetél, elég keserűséget láttál, s' im Isten ez szomorító ostorával, többité keserűségedet. De lég yen az ő felsége Sz. akaratya, mindenekben s' ebben-is. Mi, hogy ő felsége irgalmas atyai semeit reánc fordítsa, sent lelkét vigasztaloul, s' tanítoul, tinektek és minékünk is adja, jertek magunkat a' földnek poráig meg-aláz-

ván, ő

ván ő felségének előtte, buzgó lelekkel könyörögünk ilyenképpen.

PREDIKACIO ELŐT VALO RÖVID KÖNYÖRGÉS.

W. fin. 169.

C ^{vagyis méltósági lelkész, és isten igazi igéje} Sudálatos tanacsu, és Szabados cselekedetű szent JEHOVA, ^{Te vagy az Isten} Seregeknek hatalmas Ura, és Istené, ^{te vagy az Isten} ki minden emberek felől meg-változhatatlan végeztél, még minek előtte nem volnának, ^{nehelyen az emberek felől} elrendelted ^{vagy is az Isten} általhághatatlanul, ^{vagy is az Isten} ki meddig elyén; mitsoda változásokot, és keserűségeket szenvedjen; mikor, hób; miképpen, és mitsoda halál nemével hallyon meg, mindazáltal ez te ^{te} rendelésedet, és ^{te} végezésedet senkinek közszülök meg nem jelentetted. Szabadoson cselekedhetel és cselekeszel mindent mindenütt, mindenkor, mindenekben, és akar mit cselekedg yél senki tenéked azt meg nem mondhattya, ^{és mint az Isten} mit cselekeszel. Mert mindeneknek Ura vagy, senkitől nincsen fűg gésed. Nálad az életnek halálnak kulcsa, és abhol a' mint tenéked tetszik akképpen sáfárodol. ^{te vagy az Isten} Szerelmes Atyánk az Ur Jépusban, Szabados-

K Ö N Y Ö R G E S.

badossan meg-ölhetnél minket, ha színtén tel-
 byességgel minden bűnünkül volnánk is te elő-
 red.) ^{8. a kére akor is, mi meg elv-mi-t-t} Mert te vagy a mi Urunk, te teremtet-
 tél minket, és te tartasz: te benned vagyunk,
 élünk és mozgunk, és a te kegyelmed nélkül egy
 szem pillantásig sem lehetünk. ^{10. Töl: mindohota vagy jé} Mit nem tse-
 lekedhetel annak-okaért velünk haszontalan
 porokkal, alá való férgekkel, holott bűnösök
 vagyunk, ^{11. meg páris} igen nagy bűnösök pedig. Bizony
 nincsen ily csapásod, mellyre érdemessék nem
 volnánk: Nincsen ily keserű pohárod, mellyet
 szabadossan, és méltán reánk nem köszönhet-
 nél. Nincsen ily kínos halál neme, mellyel
 bennünket szabadossan és méltán meg nem öla-
 hetnél. Mert sok ezer képpen, sok ezer ízben
 vétkeztünk ellened, ^{12. mélt} mi hatalmas Urunk, te-
 remtő Istenünk, és kegyelmes Atyánk ellen. Ha-
 landok voltunk, tudtuk, s még is, mint ha so-
 ha meg nem kellene halnunk, úgy éltünk.
 Megemondattad, hogy számadásra vonsz
 bennünket, és tellyes életünkről, s életünkbeli
 minden cselekedetinkről szorossan meg-ittilsz,
 de mi arról meg nem akarván emlékezni, mint
 ha számadásra és itiletre soha nem kellene
 mennünk, a gonoszt ellened ^{13. mélt} úgy szabadossan
 cseleked-

6. milt. hátra meg voltunk...
 11. meg páris
 12. mélt
 13. mélt

K Ö N Y Ö R G E S.

cselekedtük, vétkeztünk, és minden haragod-
 ra méltokká lettünk. De oh minden kegyelma-
 nek Istené, ^{14. alyai} Könyörölj rajtunk, a te egy yet-
 len eggyednek az áldott Ur Jesufnak, keser-
 ves haláláért, ne bánnyál akképpen velünk, a
 mint ^{15. mi kegyelmeink} bánhatnál. Ne fizess ^{16. és} ugyan ^{17. min-képp, a mi alnyk/szinké fe} mint a te ad-
 lenénk, hanem kegyelmes szókafod szerent,
 kegyelmez meg. Forduljon el haragod, ne
 omollyon reánk ^{18. mint az eke} bősztu állásod. ^{19. Meddig, hogy ő ly} Míg ez ár-
 nyék elctben, ^{20. ha kegyelmeink} mennyei házunkon kívül buja
 dostatz: igazgass, vezereless, hogy se siralmas
 és keserves, állapotunkban, se örvendetes
 vigassagos dolgonkban, el ne szabadgyunk te
 töled. Emlékeztess meg szüntelen, nyomoru-
 ságos életünknek árnyék voltáról. Készítsess
 napról napra, utolsó végünkre, hogy készen
 levén, találhass mindenkor készen. Vigasz-
 tald meg a te atyai vesződ miatt meg-keseréd-
 teket, és adgyad a békefésses rüresnek lelkét,
^{21. hogy a rüresnek} önékiek. Segélly meg a te áldott lelkeddel ez
 órában minket-is, és az ő hathato erejenek ál-
 tala, volta képpen készítsael, a te élet ado ál-
 dott igidnek, buzgo engedelmefféggel, figyel-
 metéfféggel, és nagy lelki épülettal való
 halgatására, tanulására és meg-tartására

Hajcs-

Hajcs-le édes Atyánk kegyelmes fülleider, és e mi előbb bocsátott imádságunkat fogd-el, s' halgassd-meg szerelmes fiadért az áldott Ur Jéhus Christusért, kinek nevében így szolltuk-meg felségedet mondván: *Mi At. &c.*

Textus. Psál. 39. v. 10.

Meg-nem ulok, meg nem nyitom az én számat, mert te cselekedted.

Z halando erőtelen embernek, az halhatatlan crős Istennek fanyaru kezei alatt rugodozni, beketelenkedni, zúgolodni, és ő fellégével szemben szökni, igen igen veszedelmes bolondság. *Először*, azt mondom, bolondság. 1. *Bolondság*, ha meg-gondollya ember önnön magát, ki s' micsoda legyen. Micsoda ő? Ala valo por hamu, miképpen az nagy Abraham Pátriarcha noha nagy jofzágu, nagy cselédű, emberek közt hatalmas, és Isten előtt kedves, ember vala, maga felől meg-vallá. Genef. 18. v. 27. *Por és hamu vagyok* ugymond. Micsoda az ember? Hitván féreg, mikép-

miképpen az Dávid Király, noha nagy országgal biro, sok száz ezer embernek parancsоло, győzedelmes Király, és Istennek szive szerént valo embere vala, maga felől mondá. Psalm. 22. v. 7. *En féreg vagyok* ugymond, és nem férsiu. Micsoda az ember? Fekete sár, miképpen Esaiás Prophetá, noha királyi nemből származott nag'ember vala, maga felől az Isten népével egyűt. buzgo imádságában mondá. Esai. 64 v. 8: *Mi sár vagyunk* ugymond Micsoda az ember? Nem egyéb, hanem csak *Sár házban lakozo* teremtettt állatocská, mellynek az porban az ő fundamentuma és elebb elromol az molynál mint a Themani Elipház, igazán mondá az nyavalyás Sz. Jobnak. Job. 4 v. 19. *kinek lelke az orrában s' mire kell becsülleni őtet?* Esa. 3. v. 1. *ki nek élete, párah. melly egy kevéssé tetstik, s' az után el-enyészik:* mint Sz. Jakab Apostol írja. Jákob. 4. v. 14. Micsoda az ember? Hiszem csak *fű*, mellynek minden kedvesége. *mint az mezőnek virága, meg-szárad a fű el-hull a virág*, miképpen az ízozat kiáltá Esaiásnak. Esa. 40. v. 6. 7. Micsoda az

da az ember? Hiszem *haszonlatos az hijában valósághoz, és az ő napjai mint az elmulo áranyék.* Dávid-is azt feleli. Pfal. 144. 5. 4. az maga kérdélerc. Sőt micsoda az ember? Hiszem ha nagy-is, ha sok-is, Isten előtt olyan mint az semmi. *Mert minden nézetségek olyanok mint az semmi ő előtte, és az semminél s' hijában valóságnál alább valoknak itélternek ő tőle.* Azt mongya Esaiás. Ef. 40. 5. 17. Ugy tőn vallást rola, az ezérc jött Nabugodonozor-is. Dan. 4. 5. 32. ilyen az ember hogy ezt ebben hadgyam. 11. *Bolondság, ha meg-gondollya ember az Istent, ki s' micsoda légyen: Kicsoda, s' micsoda az Isten? Eőrőkke valo lelek őrőke valo Kitály. halhatatlan.* Joh 4. 24. 1. Timoth. 1. 5. 17. *Kinek esztendei el nem végeződnek, ki meg-marad, és ki ugyan azon mind őrőké.* Pfal. 102. 5. 27. 28. *Végheterlen és meg-mérsékelheterlen kit az egek és az egeknek egei bé né foghatnak.* 2. Chron. 2. 5. 6. 1. Reg. 8. 5. 27. *Kinek az ég ülő széki, az föld lábainak sáomolya.* Esa 66. 5. 1. *Ki az mennyet és a földet bé-tölti.* Jerem. 23. 5. 24. Mindenha-

to, ki-

to, kinél mindenek lehetségesek, és *semmi nincs nála lehetetlen.* Matt. 19. 5. 26. Luc. 1. 5. 37. *Ki mindent meg-tehet valamit akar oda-fel az égben, akár it alatt a földön.* Pfal. 115. 3. *Uraknak Ura, Királyoknak Királya.* 1. Tim. 6. 5. 15. *Teremtője és tartója az embernek, úgy-mint mideneknek.* Nehem. 9. 5. 6. és a kinek az ember, száz ezer szer inkább hatalmában vagyon mint az sár az fazekasnak. Jerem. 18. 5. 6. és. Rom. 9. 5. 21. &c. *Azért, bolondság amannak a' felséges Isten ellé rugodozni. Másodszor azt mondom: veszedelmes bolondság. Mert jait kiált Isten annak az Esaiás által, a' ki ő véle kötődik.* Esai. 45. 5. 9. *Jaj úgy-mond annak az-ki az ő formálojával kötődik.* Ugyan-is nehéz embernek, akar melly hatalmasnak lásték is, az őszton ellen rugodozni, mint édes Idvezitőnk kiáltá, az ő hiveinek üldözésére nagy dühösséggel, Damascusban menő Saulusnak: *Saul Saul mit üldössz engemet, Nehéz tenéked az őszton ellen rugodoznod.* Így az halando. erőtelen embernek, az halhatatlan erős I-

A 2

stene

4
 stennek sanyaru kezei allatt rugodozni, nem csak bolondság, hanem veszedelmes bolondság-is. Tudta ezt igen jól, az Istennek szive szerént valo embere, az Sz. Dávid Király és Propheta, s' azért cselekedte, hogy midőn az Istennek sanyaru kezeit viselné, ellene nem rugodozott, hanem meg némult, mint ez Sz. leczkében maga énekli: *Meg-némulok, meg nem nyitom az én számat. Mert te cselekedted, mellyben Szanna szerént, le-tétetik és előnkben adatik, Dávidnak, az Isten sanyaru kezei alatt, maga viselése, okával egyetemben. A' honnan, részenként kető itt a' dolog.*

1. *Az Isten sanyaru kezei alatt Dávidnak maga viselése, melly két dologban tetetik le. 1. Az ő meg-némulása.*
2. *Az ő szájának meg nem nyitása.*
2. *Annak oka imez Szokban: Mert te cselekedted,*

MAGYARAZAT.

Meg-némulok, meg nem nyitom az én számat, mert te cselekedted. Így szolla' Szent Dávid,

Dávid: holott imez hármát lássuk meg

1. *Miképpen némult-meg Dávid?*
2. *Mire nem nyitotta-meg az ő száját?*
3. *Mi volt, a' mit Isten cselekedett volt?*

Az első kérdésre felelet. Meg-némult Dávid, nem tulajdonképpen és *Physicé* természet szerént, mint ha vagy 1. az szollásra valo hatalom vétetett volna el-tőle, Miképpen a' Zachariás Paptól, a' Keresztelő János Attyától. Ki midőn szolható és szollo ember volna, halgatová tétették, és szollásra valo hatalma el-vétették, addig a' napiglan, miglen meg lőnek azok a' dolgok, mellyeket monda ő néki a' Gábiel Angyal, az ő vén feleségének az Ersebet aszszonynak méhében fogadása, gyermek születe, és az ő születendő fiának, a' Keresztelő Jánosnak személye és állapotja felől. Luc. 1. v. 13. 14. 15. 16. 17. és a' mellyeket Zachariás Pap nem hihetvala. v. 18. 20. azért hogy hihetetlenkedék szegény, az ő meg-korosodott vénségéhez képeft. v. 18. 20. vagy 2. *nyelve köttetett volna-meg*, miképpen azokban, kik gutta ütésben esnek, vagy egyéb

nyavalyában feküsznek, sokszor meg-
csik, és a' miképpen ama' szegény ördög-
től gyötrettetett ember-is meg-némult
vala. Matth. 9. 33. és amaz egyszer s' mind
vak és néma. Matt. 12. v. 22. &c. vagy 3.
*az ő szája kulcsolódott volna bé, miképpen esik
dolga azoknak kik vagy az nehéz nyava-
lyátul tőretternek, vagy ki-mulolan és
meg-halolan lévén, vonakosznak, vagy*
4. *Isten parancsolatryából, nem engedtetett
volna kevesse ő néki szollani, mint meg-né-
mula ama' csácsogó ördögös ember, ki-
rül Szent Márk ír, könyvének 1. részében.*
v. 25. és Szent Lukács cap. 4. v. 35. Oka-
cz. Mert Dávidtul, tellyes az ő életében,
nem vétetett volt el az szollásra valo ha-
talom: nem köttetett volt meg az ő
nyelve: nem kulcsolódott-bé az ő szája:
nem tiltatott meg Istentől, hogy ne szól-
lyon; hanem szolhatott, szollott. Isten-
nek könyörgött, hálákat adott, Istent di-
csérte, magasztalta, s' másokat-is intett,
az Isten dicséretire, mint mind ezeket
meg-mutattyák az ő Soltári, s' a' szent-
historiák. Hát hogy hogy? Nem tulaj-

don-

LEK T I S Z T I. 7
Hanem Tulajdonképen
don-képpen, és Ethicè, midőn, és a' me-
nyiben, mint a' néma halgatott. Isten
ellen nem zugolódott, és halgatásával
békefséges törő voltát meg-bizonyitot-
ta, meg-szünvén elébbeni békételen be-
széditől: mellyekre a' gyarlófág miatt fa-
kadott volt. Pál. 39. v. 4. Igy a' Juh-is
meg-némulni mondatik, midőn, az ő
bégetésétől meg-szünik. Esa. 53. v. 7. A'
tenger-is, midőn az ő elébbi zugásától
meg-szünvén, meg-csendesedik. Marc.
4. v. 39. Meg-némult annak-okáért Dá-
vid, nem az nem szolhatás szerént, ha-
nem az nem szollás, és szollani nem aka-
rás szerént, mint a' következő ige vilá-
gosittya.

Az második kérdésre felelet. Nem nyito-
ta-meg Dávid az ő száját, az mint monda-
gya. 1. *nem az Szollásra beszéllésre kö-
zönfégeffen.* Mert az mint fellyebb meg-
mondám, tulajdon-képpen meg-nem-
némult, hanem szólott beszéltett felei-
vel, felefégevel, gyermekivel &c. mind
halálíg, és csak közel halála előtt igaz ele-
get Salamonnal, az ő fiaival. 1. Reg. 2.

A 4.

v. 2.

7. 2. 3. &c. 11. *nem* az étel ital vételre, évélre, ivásra. Mert míg életben volt, élete táplálásában különbé elő nem mehetet, hanē az ételnek, italnak bé-vévésére, meg kellett nyitni ő néki az ő száját, szűkfégeképpen enni innya kellett, mint nyugodni-is. 111. *nem* az Isten ditsérésére, s' imádására, az könyörgésre, hálaadásra. Mert ezt serényen, és igen hiven megcselekedte mind addig míg élt, az mint 34. Soltárnak. 1. verse mutattya, és az 146. Soltárnak második versében mondgya: hanem. 1 v. az Isten ellen való szolásra, zugolodásra, panaszolkodásra, és békételenkedésre, ugy hogy ez szoval jelentessék az, hogy Dávid. 1. az Istennek sanyaru kezei alatt halgatott, csendes volt. 2. halgatásával belső békeféges tőrő voltát, és az Isten akarattya alá való bocsátkozását meg-mutatta.

Az harmadik kérdésre felelet. Azt, az mit Isten ő véle, vagy ő néki cselekedett volt, mondgya az következő. 11. versben. 1. Isten csapásának vagy ostorának: *Vedd-elen rolam* így szoll az Istennek, az te

csapá-

csapásodat. 2. *Isten kezéd harczolásának*, mert azt mondgya ugyan az Istennek Szolván: *A te kezeidnek harczolása miatt én el-fogytam*, mindazáltal nevezet szerént mieltt légyen, betegségre, számkivetése, szerelmesinek halálaé, kárvallásé gyalázaté, vagy micsoda? ki-nem fejezi. Elég az, volt az Istennek csapása, őtet sanyarito ostrom, kezeinek az keserítő veszők, dorgálások és dolgok által, ő ellene való harczolása, mellyek miatt elbágyadott, és mint eggy ugyan el-fogyott, az mint maga mondgya. Lehetett az, vagy az Saul Király idejében, melly fölő bőven olvashat az Samuel első könyvében, vagy az után Absolonnak idejében, melly miatt sokat szenvedé mint meg láthatni az Samuel második könyvének 15. és következő részeiben, vagy egyébkor. Ugyan-is ha kire borsátott Isten sokszor különb különb féle ostrom, bocsátott ő réá. *Ha volt valaki számkivetésben*, imitt amott lappangásban rettegésben, félelben, volt ő eleget, melly miatt való keserőségében írta az 42. és 84. Soltárt,

A 5

mely-

mellyben ám még az verebnél és fecskénélis boldogtalanbnak esmérí leñi ő magát. *Ÿ. 4.* Ekkor szegénynek köny hullatás vala kényere éjjel és nappal az mint jelentí. *Pfál. 42. Ÿ. 4.* *Ha volt valaki kínos nyavalyában, s' betegségben, volt ő, annyira, hogy néha nem volt épiség az ő hűtában, nem volt békeség az ő csotaiban: meg búszódtének és meg fenyvedtenek az ő sebei: meg töltenek bélei hitvánfággal, meg erőtlenedett, és meg-romlot igen igen, ordított az ő szívének buslakodása miatt, dobogott az szíve el-hagyta őtet az ő creje, miképpen mind ezeket őnnön maga énekli az ő imádlágában. *Pfálm. 38. Ÿ. 4. 6. 8. 9. 11.* *Ha volt valaki méltatlan bosszú s' gyalázat szenvédésben, volt ő, mikor szidalmaztaték amaz rosz nyelvű Séméitől, ki kővekkkel hagyigálván őtet, vér szopó, Istentelen férfinak kiáltya vala, az ő egész népe hallatára. 2. Samuel. 16. Ÿ. 7. 8.* mikor kergettetéek dühősképpen Saultul, és mikor székiüből kiűzeték az maga saját fiától. *Ha volt valaki szerelmesének habálán való keserőségben.**

*gésben, volt ő, mikor ei hulla az harczon az ő fia az Absolon, kit miképpen sirata melly keservesen kiálta, elől-járo betzárdemben meg-hallátok. Igy annak okáért, noha ki nem fejeztetik, de volt az Istennek valami csapása, valami sanyaru ostora, az, a' mellyről azt mondgya, hogy *te cselekedted, oh Isten.**

TANUSAG.

Nem bocsát, s' nem-ü bocsáthat ISTEN annyi és olly ostort emberre, ez árnyék életben, hogy az alatt ő néki meg ne kellefésék némulni. Ihon Dávid a' szent Király mutattya e' tanuságot, kegyes példájával. Bocsátott vala Isten ő reá, sok féle és nagy ostort, melly miatt majd ugyan el-fogyott, a' mint a' következő versben mondgya, még-is meg-némult, nem nyitotta-meg az ő száját meg-gondolván hogy az Isten cselekedte; az Isten bocsátotta ő reá, és nem más. Ez tanuságra czéloz, s' ezt erőfsiti mind az szent Jakabnak amaz idvességes intése; *Példájul veg jérek atyámsiai,*
az. há-

az háborúságban és békefészes túsében az. Profetákat, kik szoltanak az Urnak nevében. Jak. 5. 10. mind a' szent Péternek édefséges kérésé, mellyben így kér minden, Isten ostora alatt lévő keresztyéneket. Alázzatok meg ugymond magatokat az hatalmas Istennek kezei alatt. 1. Pet. 5. 7. 6. Akkor veszszük az Profetákat példajul a' háborúságban és békefészes túsében; s'akkor alázzuk meg magúkat a' hatalmas Istennek kezei alatt, egykor, mikor az ő ostora alatt, mellyet réánk bocsátott, meg-némulunk, mint azok.

Ezen tanuságnak igazságát adjaclónkben az Aron Papnak, és a' Job Pátriárchának dicséretes példája. Nag' ostort bocsáta Isten az Aron Papra, midőn az ő két szép Pap ember fiát, Nádábot és Abihut, az idegen tűznek, a' Jehova elciben valo vivéséért, a' maga elől ki-jött tűzzel meg-emészte, meg-fojtá, meg-ölé egyfzer s' mind: de mégis ez Istennek nagy ostora alatt meg-némula. Mert azt írja Moses, halgata az Aron. Lévit. 10. 7. 3. Sok és nagy ostorit bocsátá Isten a' Job Pátri-

Pátriárchára, midőn egyfzer s' mind, őt száz iga barmát, őt száz Samarát, az Sábausok el-hajták, s' az ő szánto legényit, Szamarit legeltető pásztorit, eggyen kívül le-vágák; midőn hat ezer juhát az ég-ből le-szállott tűz meg-égeté, eggyen kívül minden juhászival egybe; midőn három ezer tevéjét az Caldeusok egyfzer s' mind el-hajták, és azok körül forgolodo szolgait, eggyen kívül mind le-konczolák; és midőn tiz szép gyermekit, hét fiait, három leányit, egyfzer s' mind szörnyű halállal, az ő első szülött bátyyoknak háza, reájok szakadván meg-ölé, mint ezek meg-irattattak. Job. 1. de még-is az Istennek illy bokros és igen sulyos ostora alatt, csak meg-némula az szegény jábor Atya, az Job, nem nyitá-meg száját az Isten ellen valo zugolodásra, hanem még inkább áldá az Istent, illyen szokkal. *Adott legyen az Jehovának neve*, ugy hogy mind ez szörnyűségekben-is nem vétkezék, és nem adott kegyvetlenséget Istennek, a' mint azon első résznek 21. és 22. verse tartya. Világos annak-okáért ezekből

ből az Tanufág. Millehet oka.

O K A I.

I. Mert az Isten, ki azt az emberre bocsátta, az mint mindeneknek úgy ő néki is, igen szabados, és lenkitől, sem mástól, sem ő tőle, semmiben nem függő Ura Eő néki szabad urasága, tellyes hatalma leg felső jussa imperiumja vagon, az mint miden teremtettt állatokon úgy ő rajta is, Eő szabados Ur, *mina dēt meg cselekethekik valamit akar* Psal. 115. 3. úgy énekli Dávid. Ez Urnak uralkodása, ő rökké való uralkodás, és az ő akarattya szerent cselekeszik az égnek seregében, és a földön lakozok között, és nincsen, a ki megtiltsa az ő kezét, és mongya ő neki: *Mit cselekeszel,* úgy mondja az észére jött Babyloniai Monarcha az Nabugodonozor. Dan. 4. 7. 31. 32. Ez Ur. *ha valamit elragad,* senki véle visszsa nem adattya, s nem mondja ő neki *mit cselekeszel,* úgy feleli Job is Bildadnak. Job. 9. 7. 12. Ez hatalmas Urnak, úgy vannak minden emberek, s ő is az ő kezében

kezében *mint a sár a fazekasnak kezében,* úgy mondja maga az Izrael házának. Jerem. 18. v. 6. Sőt sok ezer szerte inkább. Az mit csinált ha akarja, szabad véle, ha elbontya. *Eől s' elevenit, sebesit, gyógyit,* az mint néki tetstik. Deut. 32. 39. *Nincsen ki az ő kezéből akarattya ellen valakit s' valamit meg-szabadiason,* ugyan ott az mint maga mondgya. Az élettal halállal bír, mind a' kettőnek kulcsa az ő kezében. Ez Ur *az testét-ű a' lelkét-ű el-vesztheti az Gehennában,* mint Christus Urunk mondgya. Matth. 10. v. 28. Így lévén annakokáért a' dolog, az ő ostora és keze alatt, meg kel némulni az embernek.

II. Mert mindenkor meg-érdemli azt az ember. Nem bocsát, nem is bocsát hat Isten annyit, ollyat reá az ő ostoriban, hogy arra igen igen érdemes és méltó ne légyen. Rettenetes vala az, mind nagyságához, mind sokaságához képest, a melyet Isten az ő kedves népére az Izraelre bocsátá az Babyloniabéliek által. Olvasd meg. 2. Reg. 24. és 25. Jerem. 39. és 52. 2. Chron. 36. részeit, s meg-látod. Azt
meri

meri mondani Daniel Proféta arról, hogy olly nagy gonosz, olly nagy ostor volt az hogy nē lőtt olyan az egézt ég alatt. Dan. 9. 12. még-is érdemesnek valya magát az néppel egygyütt, arra Daniel, mert azt mondgya. *Tenéked Uram igazság, és minékünk orea pirulás.* Dan. 9. 7. *Igaz a Jehova a' mi Istenünk minden, ő cselekedetiben.* Dan 9. v. 14. Egy voxon vagyon ezen dologban, az Léviták könyörgő szive és nyelve, mert azt mondgyák. Nehem. 9. v. 33. az Istennek könyörögvén. *Te igaz vagy mindenben valami esett mi rajtunk, mert igazán cselekedtél, de mi hitetlenül cselekedtünk, &c.* Sőt mindenkor többre volna az ember érdemes, egy néhány ezerfzerte; csak *hogy nem a' mi bűncink szerent cselekeszik Isten mivelünk, és nem az mi álnokságink szerent fizet minékünk,* miképpen Dávid énekli, Psál. 103. 5. 10. Ugyan-is, csak leg kisebbik bűnével-is, mint hogy a' Királyok Királynának véghetetlen felleget bántya meg az ember érdemessé lészzen az örökké valo, véghetlen kinra: érdemessé lészzen annakok

káért

káért annál inkább, minémű fok és nehéz ostora-s is az Istennek.

III. Mert külömben kátt tészzen ő magának. Az Isten haragját nem szünteti, hanem gerjeszti, az őret ostorozo Urát, nem engedzteli, hanem ingerli; fájdalomát és keserűségét, nem kevesíti, hanem többíti, önnön magának nem szabadulást és könnyebféget, hanem belé halást, benne maradást, és az Isten ostorának ő rajta meg nehezdedését nyeri és szerzi. Mit nyere magának az ő meg nem némulásával, hanem szájának Isten ellen az zugolodásra meg-nyitásával, az fok ezerből álló Izrael népe az pusztában? Meg-irja Mofes, hogy haragot nagyobb csapást, és halált. Mert azt írja Numeror. 14. 27. 28. 29. hogy ilyen modon szolla Isten felőlők Mofesnek és Aronnak. *Meddig hallom e gonosz gyülekezetnek, az kik zugolodnak én ellenem az Izrael fiainak zugolodásfokat, kik zugolodnak én ellenem? mondgyad ő nekik: Elek én, az Jehovának mondása, ha, az miképpen szollottatok az én füleim hallására, úgy nem cselekeszem veletek! 1. É' pusztában hul-*

B

lanak.

lanak-el az ti holt testeitek, és minden ti meg-sámláltattitok, a ti minden számotok serént, husz esztendő s futul fogva és fellyebb, &c. Ihon keserű lön gyümölcse, halál lön haszna az ő zugolodásoknak. Így, ez három fundamentomon meg-áll ez a Tanúság. Lássuk mi hasznát vehetjük egy vagy két szóval.

HASZNAI.

I. Oktato. *Ha nem bocsát, s' nem is bocsáthat Isten, annyi és olly ostort, emberre ez árnyék életben, hogy az alatt ő néki meg ne kelleffek némulni, tehát ved e szédben, hogy. 1.* Embernek, míg ez siralom völgyében él, egyik kiváltképen való tisztí, mellyet a' többi között tartozik gyakorolni, az meg-némulás, az Isten ostori alatt, zugolodásra Isten ellen szájának meg-nem nyitása, az meg-hunnyászkottato halgatás. Mert meg-kele ő néki némulni, minden ostoralatt, mellyet Isten bocsát ő reá, akképpen, mint meg-némula Dávid Király, itt ez leczkében. Aron Pap. Lévit. 10. 3. Job Pátriárcha, Job. 1. 21. 22. 11. Nem adatik

adatik embernek soha oka arra, hogy Isté ellen száját meg-nyissa az zugolodásra, ha nē tudō menyi és micsoda ostorit boesát-tya-is Isten ő reája. Ha Isten azt cselekedné vele a' mit Aronnal: ha mind abban belé ejtené-is, az miben ejté az szegény Dávidot: ha egy napon annyit bocsátana reá, a' menyit Jobra, nincsen ok reá hogy az ő szabados cselekedetű Ura Isten ellen száját meg-nyissa; hanem halgatni kell, mint Aron halgata: meg-kell némulni mint Dávid meg-némula: nem kell vétkezni és izetlenkedni Isten ellen, mint cselekedék a meg-keseredett Atya, az Job Pátriárcha. Sőt ha mire fokadot-is az előtt bé kell száját fogni, kezeit szájára kell tenni azon Jobbal. Job. 39. 37. 38. hogy reá ne effék, amaz Sz. Pál Apostol mondása: *Sőt inkább oh ember, te kicsoda vagy, ki Isten ellen felelgetsz?* Rom. 9. 5. 20.

11. Feddő. *Ha nem bocsát s' nem is bocsáthat Isten, annyi és olly ostort eberr e, ez árnyék életbē, hogy az alatt ő néki meg ne kelleffek némulni, tehát Isten és a' magok lelki ismérői ellē, igen igen vétkeznek azok. 1. A' Kik lát-*

ván, és érezvén, hogy Isten ō réájok, vagy magok vagy szerelmelik személyében ostort bocsátott, meg nem némulnak, szájokat Isten ellen a' zugolodásra felnyitják, zugolodnak magokat igazították, másokat kárhoztartnak, az Isten cselekedetét nem igazolják, magokat arra az ostorra méltatlanoknak, érdemleneknek mondogallyák, és alattomban az igaz Istent igaztalanfággal, és kegyetlenséggel vádoldogallyák, mint cselekedének a' Sidok. Ezechiel. 18. 5. 2. és Thren. 5. 5. 7. *Az Atyák ötték meg-ugy mond az egrest, és a' fiaknak fogai vásznak-meg belé. Az mi Atyáink vétkeztenek, nincsenek el-multanak, s' mi az ō álnokságikat hordozzuk, nem így cselekedék az ostor alatt Aron, Job, Dávid, s' több szentek.* 2. *Az Kik az Isten ostora alatt meg-némuló keresztyén embert, vagy tanácsadással, vagy előttők való példázodással, vagy valami egéb uton és módon, ugyan izgattyák arra, hogy az Isten ellen száját a' zugolodásra meg-nyissa, mint ha könnyebbednék azzal s' jobban lenne dolga,* vagy

vagy

vagy kedvet találna Istenre előt véle, mint cselekedék buba merült, nyavalyákkal meg-nehezült jámbor, Urával a' Jobbal, amaz ō rof; haságaért híres hitvā felesége. Ki azt módgya vala az ō keserves, állapotu Urának a' Jobnak: *Még-is tartodé te a' te tökéletességedet? átkozd-meg az Istét, és hally-meg.* Job. 2. 9. Ez illyékét renbéli feddésre méltó emberek, meg-mutatták 1. *Hogy veszedelmes bolondfágot követnek, az szerént, a' mint tanításom elein meg-mutatám.* 2. *Hogy tiszteteknek el-követésére semmi gondjok.* 3. *Hogy az Istent szabados Urnak, annál inkább Uroknak nem hiszik, nem esmérük.* 4. *Hogy bűnös voltokat nē érzik, nē esmérük.* 5. *Hogy magoknak jot nem kívánnak, s' könnyebbségeket nē akarják.* 6. *Hogy nē igazán félik az Istét.*

III. *Intő. Ha nem bocsát, s' nem-is bocsáthat Isten, annyi és olly ostort emberre, ez árnyék életben, hogy az allatt ō néki meg ne kelleffék nemulni, tehát te, kégyes lelkű, s' magadat Istennek tartó keresztyén ember.* 1. *Ha bocsátot Istē te read ostort, vag' magad, vagy szerelmelik személyébē, ez Ta-*

B 3

nusa

nufágot meg-gondolván, némully-meg s' meg né nyírd szádot a' zugolodásra, Isten ellen. Kesergetsz a' méltatlan boszszus' gyalázat szenyvedésben? némully-meg. Sirsz és nyavalygasz éjjel nappal a' nagy betegségben, könyhullatás kenyered, jajgatás, ohajtás, &c. minden dolgod? némully-meg. Majd el-merűlsz az iszonyu kárvallásokban? némully-meg. Csak nem hasad ketté szived, s' csak nem halvesz-meg, szerelmefednek halálán? némully-meg. Ne leheffen az Istennek olyan ostora rajtad, hogy szádat Isten ellen meg-nyissád a' zugolodára. Gondold-meg ez vegre.

1. *Hogy* por, hamu, fereg, sár, és semmi vagy az Isten előtt, kinek ostora a' rajtad levő ostor. Nem vagy nagyobb vagy Isten vagy az emberek előtt, Abrahám Patriáchánál, Dávid Királynál, Elaiás Profetánál, kik ilyenek mondattatnak Isten előtt, mint oda fellyebb, tanításom kezdetiben meg-hallád.

2. *Hogy* tisztet tartya ezt, ha az Istent Uradnak esméred, féled és tisztelni akarsz engedelmességgel, a' mint mind a' Példák

Példák mind az Intések, mellyeket meg-hallál az e-
lébb, elődben adgyák világosan.

3. *Hogy* az Isten ki reád bocsátta, szabados, mindent meg-cselekedhető Vrad, mint a' Tanúság első okában rendessen meg-mutogattam.

4. *Hogy* érdemes vagy arra, sőt érdemes volnál, ha ezerferrel több és nagyobb bocsáttatnék-is reád, mint a' Tanúságnak második oka tartya.

5. *Hogy* egyéb aránt nem csak nem használsz véle semmit magadnak, hanem azon kívül, igen igen nagy kárt-is teszsz, mint a' Tanúság harmadik oka, elődben adá.

No annak-okaért ezeket és több ezekhez hasonlót meg-gondolván, az Istentől reád bocsáttatott ostor alatt, némully-meg. Kövessed az Aron Papot, Job Patriarchát, és a' Dávid Királyt. Így cselekedgyél, ha Isten reád ostort bocsátott. Ha pedig, 2. Nem bocsátott Isten te reád ostort, hanem azt máson látod, s' hallod, meg-lásd, hogy olyan mint az jóbónak, rossz felesége, ne légy. Ostor alatt lévő s' keserű keresztyén felebarátodat, az zugolodásra Isten ellen ne igazsd, hanem inkább vigáztald, a' meg-némulásra intsed, es a' zugolodásra való ki-vetemedéstől tiltsd.

Hallván azért és érvén ezeket, (hogy beszédemet el-vegre reátok fordítsam;) ti, ez előtrünk meg-hidegedve fekvő keresztyén atyánkfián s' annak halálán, meg-keseredett, és szomorodott betsületes atyámfiái, vegyétek ezetekben, tisztetek, ez szomo-

ru állapotokban, ez Istennek réátok borsátott ostor
 alatt mi légyen? Nem eg' éb, hanem hogy azt mond
 jáok s cselekedjétek, eggyen eggyen az mit Dávid
 monda ez leczkében. *Meg-némulok, meg-nem nyi-
 rom az én számot. Mert te cselekedted, ó Isten, saba-
 dos Ur!* Vgy vagyon hogy őfelsége házatokban rég-
 tel fogva lévő bokros ostorit. mint egy ugyan meg-
 tetézte e' ti szerelmesteknek halálával. Mert ezen-
 kívül-is, talám két esztendeje közel, miolta az ágy fe-
 tekét nyomó beteg, házatokból ki nem szakatt, melly
 még mostan-is szemeteket keferiti. Elöttetek kif-
 ded magzatotokon az Istennek sanyaru látogata. Va-
 gyon magatoknak-is fok izben Isten atyai tettzéféből
 szomorító változattok. Mindazáltal ugyan csak e'
 tisztetek, hogy a' ti veletekbiro, szabados és hatal-
 mas Vratoknak, s egyszer s mind kegyes Atyátoknak
 illy sanyaru bokros oston alatt, némullyatok-meg
 szátokat ő ellene a' zugolodásra meg ne nyissátok.
 Amaz félyül emelitet t' őt dolgokat iziben meg gon-
 dolljátok. és ha ekképpen cselekedtetek, Isten ostorit
 rolatok el-vészi, vagy meg-enyhíti, ez benneteket
 meg szomorito cselekedetet lelketek javára fordítja,
 s vigasztalo lelkének erejével, szomorú sziveteket
 hathato képpen meg-vigasztallja. Mellyet cseleked-
 gyek, Amen.

V E G E.

24. KESEREDETLÉ.

ru állapotokban, ez Istennek réatok borsátott ostor
 alatt mi legyen? Nem egyéb, hanem hogy azt mond
 játok s cselekedjétek, eggyen eggyen az mit Dávid
 monda ez leczkében. *Meg-némulok, meg-nem nyi
 rom az én számot. Mert te cselekedted, ó Isten, szabados
 Ur!* Vgy vagyon hogy őfelsége házatokban rég
 tel fogva lévő bokros ostorit, mint egy ugyan meg
 tetézte e' ti szerelmesteknek halálával. Mert ezen
 kívül-is, talám két esztendeje közel, miolta az ágy fe
 rtekét nyomó beteg, házatokból ki nem szakatt, melly
 még mostan-is szemeteket keseríti. Elöttetek kif
 ded magzatotokon az Istennek sanyaru látogatása. Va
 gyon magatoknak-is fok izben Isten atyai tettzéséből
 szomorító változastok. Mindazáltal ugyan csak e
 tisztetek, hogy a ti veletekbiro, szabados és hatal
 mas Vratoknak, s egyszer s mind kegyes Atyátoznak
 illy sanyaru bokros ostori alatt, némullyatok-meg
 szátokat ő ellene a' zugolodásra meg ne nyiffátok.
 Amaz fellyül emelitet t'öt dolgokat iziben meg gon
 dollyátok. és ha ekképpen cselekedtetek, Isten ostorit
 rolatok el-vészí, vagy meg-enyhíti, ez benneteket
 meg szomorito cselekedetet lelketek javára fordítja,
 s vizsgáltao lelkének erejével, szomorú sziveteket
 hathato képpen meg-vigasztallja. Mellyet cseleked
 gyek, Amen.

V E G E.

